

Εργασία 2: Μετασχηματισμοί και Προβολές

Πλευρίδη Βασιλική Βαρβάρα (AEM:10454)

Μάιος 2024

1 Εισαγωγή

Η παρούσα εργασία αναφέρεται σε μια σειρά από λειτουργίες που σχετίζονται με τη γεωμετρική αναπαράσταση και την απεικόνιση αντικειμένων σε έναν εικονικό χώρο. Αυτό περιλαμβάνει την προβολή 3D σημείων σε ένα επίπεδο εικόνας με βάση ένα μοντέλο προοπτικής προβολής, την αναγωγή των 2D σημείων σε pixel εικόνας, και την απεικόνιση τριγώνων στην εικόνα, λαμβάνοντας υπόψη το βάθος απόκρυψης. Επιπλέον, η εργασία περιλαμβάνει τις απαραίτητες μεθόδους για τη μετατροπή, την περιστροφή και τη μετάφραση των σημείων στον τρισδιάστατο χώρο, καθώς και την διαχείριση της απόκρυψης σε περιπτώσεις όπου τα τρίγωνα υπερβαίνουν τα όρια της εικόνας. Οι συναρτήσεις υλοποίησης όλων των παραπάνω, εμπεριέχονται στο αρχείο `functions.py`, ενώ στο αρχείο `demo.py`, γίνεται η παρουσίαση του ζητούμενου αντικειμένου, του οποίου τα δεδομένα βρίσκονται στο δοσμένο αρχείο `hw2.py`. Το αρχείο `g_shading.py`, από την πρώτη εργασία, συμπεριλαμβάνεται κι αυτό στο παραδοτέο, καθώς χρησιμοποιείται για τον χρωματισμό των επιμέρους τριγώνων.

2 Συναρτήσεις και σχολιασμός υλοποίησης

Παρακάτω σχολιάζονται αναλυτικά οι ζητούμενες συναρτήσεις και κλάσεις καθώς και πως αυτές υλοποιήθηκαν σε γλώσσα προγραμματισμού python.

2.1 Κλάση Μετασχηματισμών Transform

Τα αντικείμενα αυτής της κλάσης είναι ουσιαστικά affine μετασχηματισμοί. Πέρα από τον constructor στον οποίο αρχικοποιείται ο πίνακας μετασχηματισμού, υλοποιούνται οι εξής 3 μέθοδοι:

- **rotate (self, theta: float, u: np.ndarray):** Υπολογίζεται ο πίνακας περιστροφής κατά γωνία θ περί άξονα με κατεύθυνση που δίνεται από το μοναδιαίο διάνυσμα u . Ο υπολογισμός του γίνεται με την βοήθεια του τύπου του Rodrigues, στον οποίο ο πίνακας R υπολογίζεται από την παρακάτω μαθηματική εξίσωση:

$$R = \begin{bmatrix} (1 - \cos a)u_x^2 + \cos a & (1 - \cos a)u_xu_y - (\sin a)u_z & (1 - \cos a)u_xu_z + (\sin a)u_y \\ (1 - \cos a)u_yu_x + (\sin a)u_z & (1 - \cos a)u_y^2 + \cos a & (1 - \cos a)u_yu_z - (\sin a)u_x \\ (1 - \cos a)u_zu_x - (\sin a)u_y & (1 - \cos a)u_zu_y + (\sin a)u_x & (1 - \cos a)u_z^2 + \cos a \end{bmatrix}$$

Ο επιστραφόμενος πίνακας είναι σε ομογενείς συντεταγμένες.

- **translate (self, t: np.ndarray):** Υπολογίζεται ο πίνακας μετατόπισης Th σε ομογενείς συντεταγμένες σύμφωνα με τον παρακάτω τύπο:

$$Th = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & t_x \\ 0 & 1 & 0 & t_y \\ 0 & 0 & 1 & t_z \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{όπου } t = \begin{bmatrix} t_x \\ t_y \\ t_z \end{bmatrix}$$

- **transform_pts (self, pts: np.ndarray):** Σε αυτήν τη μέθοδο, τα σημεία του πίνακα $pts \in \mathbb{R}^{3 \times N}$, αφού γίνει η αναπαράστασή τους σε ομογενείς συντεταγμένες, μετασχηματίζονται με την βοήθεια του πίνακα μετασχηματισμού mat και τέλος επιστρέφονται σε καρτεσιανές συντεταγμένες.

2.2 Συνάρτηση αλλαγής συστήματος συντεταγμένων world2view

Η συνάρτηση `world2view(pts: np.ndarray, R: np.ndarray, c0: np.ndarray)` επιστρέφει τα σημεία `pts` μετασχηματισμένα ως προς το σύστημα συντεταγμένων της κάμερας. Για να το πετύχει αυτό, χρησιμοποιεί την εξής μαθηματική σχέση:

$$homogenous_coordinates_c = \left[\begin{array}{c|c} R^T & -R^T c_0 \\ \hline 0_{1 \times 3} & 1 \end{array} \right] pts_homogenous$$

όπου `pts_homogenous` είναι τα σημεία εισόδου σε ομογενείς συντεταγμένες και `homogenous_coordinates_c` τα τελικά σημεία που αφού αναπαρασταθούν ξανά σε καρτεσιανές συντεταγμένες θα αποτελέσουν την έξοδο της συνάρτησης.

2.3 Συνάρτηση προσανατολισμού κάμερας lookat

Η συνάρτηση `lookat(eye: np.ndarray, up: np.ndarray, target: np.ndarray)` υπολογίζει τον πίνακα περιστροφής `R` και το διάνυσμα μετατόπισης `d` με βάση των εξής μαθηματικών εκφράσεων:

$$R = \begin{bmatrix} x_c & y_c & z_c \end{bmatrix} \text{ όπου } x_c = y_c \times z_c \quad y_c = \frac{t}{|t|} \quad z_c = \frac{ck}{|ck|} \quad \text{και } d = eye$$

Τα διανύσματα `t` και `ck` υπολογίζονται από τις σχέσεις:

$$t = up - \langle up, z_c \rangle z_c \quad ck = target - eye$$

2.4 Συνάρτηση προοπτικής προβολής με pinhole κάμερα perspective_project

Η συνάρτηση `perspective_project(pts: np.ndarray, focal: float, R: np.ndarray, t: np.ndarray)` ουσιαστικά υπολογίζει και επιστρέφει τις 2D συντεταγμένες των σημείων εισόδου στο πέτασμα της κάμερας. Για να το πετύχει αυτό χρησιμοποιείται ο εξής πολλαπλασιασμός πινάκων:

$$\begin{bmatrix} x_q \\ y_q \\ z_q \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_p w \\ y_p w \\ z_p \\ z_p w \end{bmatrix} \text{ όπου } w = focal$$

Ο πίνακας εισόδου `pts` αφού μετασχηματιστεί κατάλληλα στο σύστημα συντεταγμένων της κάμερας με την βοήθεια της υλοποιημένης συνάρτησης `world2view`, μέσω ενός `for loop`, οδηγείται στην τελική του μορφή με την χρήση του παραπάνω τύπου. Στο τελικό tuple βέβαια, επιστρέφονται μόνο οι συντεταγμένες που μας ενδιαφέρουν (x_q, y_q) αλλά και το βάθος των σημείων (z_p).

2.5 Συνάρτηση απεικόνισης rasterize

Η συνάρτηση `rasterize(pts_2d: np.ndarray, plane_w: int, plane_h: int, res_w: int, res_h: int)` έχει ως στόχο την απεικόνιση των συντεταγμένων των σημείων από το σύστημα συντεταγμένων του πετάσματος της κάμερας, με πέτασμα `plane_h × plane_w`, σε ακέραιες θέσεις (pixels) της εικόνας διάστασης `res_h × res_w`. Σημαντικό είναι να σχολιαστεί ότι το αρχικό κέντρο (0,0) είναι στο κέντρο του ορθογώνιου πλαισίου της κάμερας και με την πρόσθεση `+plane_w/2, +plane_h/2` αντίστοιχα μεταφέρεται στο τέρμα κάτω και αριστερά σημείο του πλαισίου. Για την αναγωγή σε pixels, αρκεί να γίνει χρησιμοποιηθεί η εξής μαθηματική σχέση για κάθε συντεταγμένη: `pixel_coordinate = int(coordinate × res/plane)`

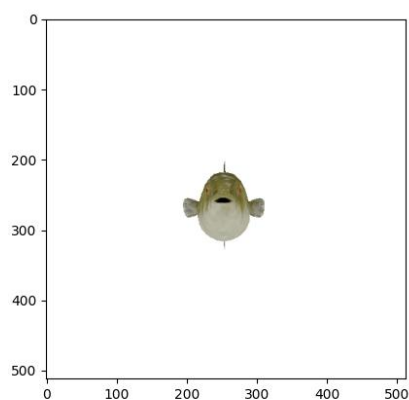
2.6 Συνάρτηση φωτογράφισης render_object

Η συνάρτηση `render_object(v_pos, v_clr, t_pos_idx, plane_h, plane_w)` επιστρέφει ουσιαστικά την φωτογραφία του αντικειμένου που περιγράφεται από τα ορίσματα εισόδου. Σε αυτήν λοιπόν, χρησιμοποιούνται όλες οι συναρτήσεις που υλοποιήθηκαν παραπάνω ώστε να παραχθούν εν τέλει τα τελικά pixels. Όπως και στην προηγούμενη εργασία, αρχικοποιείται η εικόνα και στην συνέχεια, γίνεται ο υπολογισμός του βάθους για

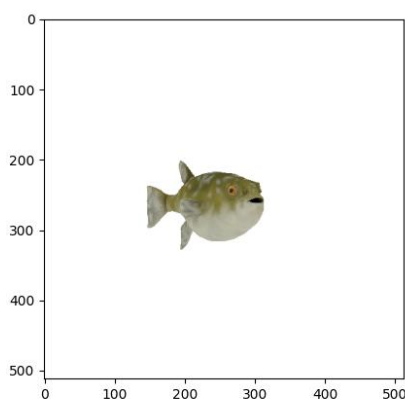
κάθε τρίγωνο με βάση το κέντρο βάρους των κορυφών του κάθε τριγώνου και στην συνέχεια η κατά φθίνουσα ταξινόμηση τους με κριτήριο το παραπάνω. Το τελικό στάδιο είναι η σχεδίαση και ο χρωματισμός των τριγώνων με την βοήθεια της συνάρτησης `g_shading` από την προηγούμενη εργασία. Να σημειωθεί ότι ο συνθηκολογικός έλεγχος που υπάρχει στην υλοποίηση της python, γίνεται για να καλυφθεί η περίπτωση που το αντικείμενο δεν είναι ολόκληρο μέσα στο πλαίσιο της κάμερας. Το αντικείμενο που χρησιμοποιείται στην συγκεκριμένη εργασία, μετά και πριν τους προκαθορισμένους μετασχηματισμούς, δεν απαιτεί την υλοποίηση του **clipping**, παρόλα αυτά, ενδεικτικά υλοποιήθηκε και θα παρουσιαστεί και αναλυτικά παρακάτω, η περίπτωση που μέρος του αντικειμένου βρίσκεται πιο πάνω ή αριστερά από το πλαίσιο της κάμερας.

3 Scripts και αποτελέσματα

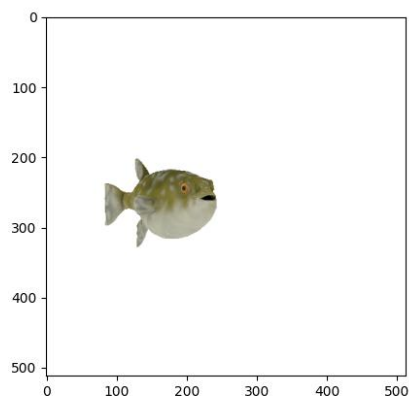
Για την επαλήθευση της σωστής λειτουργίας των κωδίκων, δημιουργήθηκε το αρχείο `demo.py`, στο οποίο αφού γίνει η φόρτωση των απαιτούμενων δεδομένων από το αρχείο `hw2.npy`, δημιουργεί αντικείμενα της κλάσης `Transform` για να γίνουν οι κατάλληλοι μετασχηματισμοί και με το κάλεσμα της συνάρτησης `render_object` να επιστραφεί και να αποθηκευτούν οι ζητούμενες εικόνες. Τα τελικά αποτελέσματα παρουσιάζονται παρακάτω:

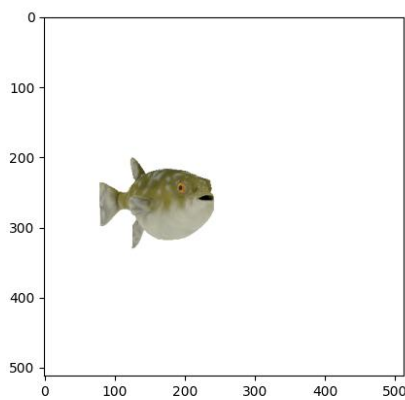
Αρχική θέση

Μετά την περιστροφή

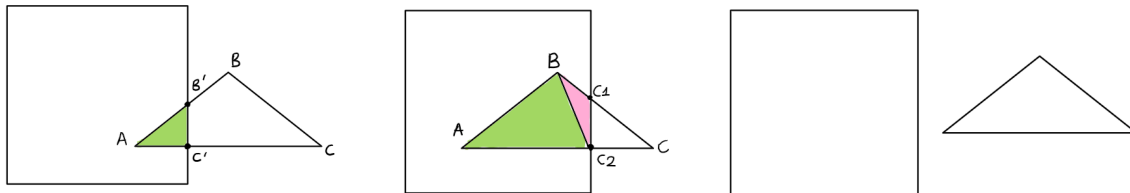
Μετά την πρώτη μετατόπιση

Μετά την δεύτερη μετατόπιση

4 Αποκοπή - Clipping

Σε αυτήν την ενότητα θα σχολιαστεί η διαχείριση της απόκρυψης σε περιπτώσεις όπου τα τρίγωνα υπερβαίνουν τα όρια της εικόνας. Υπάρχουν πολλές υποπεριπτώσεις, ανάλογα με το αν το τρίγωνο αποκόπτεται από πλευρά ή γωνία του πλαισίου της κάμερας αλλά και με το πλήθος των γωνιών που αποκόπτονται. Στην παρούσα εργασία, μελετήθηκε η αποκοπή τριγώνου από το μεγαλύτερο όριο του πλαισίου και στις δύο συντεταγμένες και για όλα τα πλήθη των γωνιών που βρίσκονται εκτός πλαισίου. Παρακάτω παρουσιάζονται οι 3 περιπτώσεις όπου το τρίγωνο θα πρέπει να μπει σε διαδικασία clipping:

1. Δύο κορυφές εκτός πλαισίου

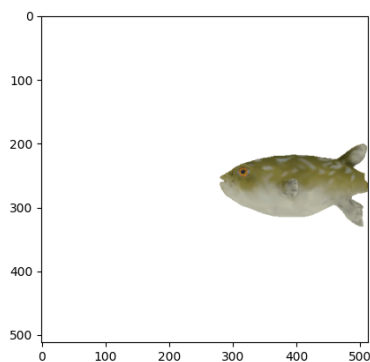
2. Μία κορυφή εκτός πλαισίου

3. Όλες οι κορυφές εκτός πλαισίου

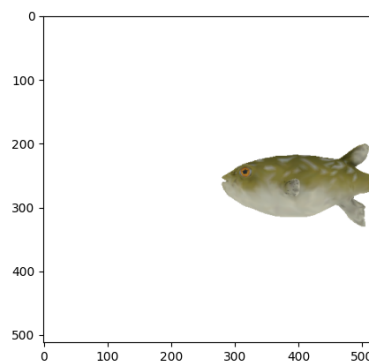
Ξεκινώντας από την περίπτωση 1, όπου οι γωνιές B και C βρίσκονται εκτός τριγώνου, αρκεί να βρεθούν τα σημεία B' και C' αντίστοιχα με την βοήθεια των εξισώσεων των ευθειών που τα διέπουν (AB και AC αντίστοιχα). Η δεύτερη περίπτωση είναι λίγο πιο πολύπλοκη. Παρατηρείται ότι το κομμάτι του τριγώνου εντός του πλαισίου είναι τετράπλευρο και έτσι διασπάται σε 2 επιμέρους τρίγωνα (ABC_2 , BC_1C_2). Τέλος, η 3η περίπτωση είναι η πιο απλή καθώς το τρίγωνο αποκόπτεται ολόκληρο και δεν χρειάζεται κάποια περαιτέρω επεξεργασία.

Η υλοποίηση της συνάρτησης `clipping(lim,vertices_triangle,option,vcolors_triangle,image)` γίνεται με την εξής λογική: Για τις περιπτώσεις 1 και 2, αρχικά, αναζητώνται οι κορυφές που βρίσκονται εσωτερικά του πλαισίου και μεταφέρονται σε έναν νέο πίνακα `new_vertices_triangle`, ο οποίος θα περιέχει εν τέλει τις κορυφές του νέου τριγώνου. Στην συνέχεια, με την βοήθεια της συνάρτησης `slope` και `calculate_coordinates` υπολογίζονται οι συντεταγμένες των νέων κορυφών και τοποθετούνται και αυτές στον ίδιο πίνακα. Σημαντικό είναι να σχολιαστεί, ότι ταυτόχρονα δημιουργείται και αντίστοιχος πίνακας για τα χρώματα των κορυφών. Τα νέα χρώματα προκύπτουν με την βοήθεια της συνάρτησης `vector_interp`. Τέλος, καλείται η `g_shading` για την απεικόνιση των τριγώνων στην εικόνα.

Στο αρχείο `demo.py`, έχει γραφεί ένα παράδειγμα με ακολουθία μετασχηματισμών που απαιτούν την χρήση της παραπάνω συνάρτησης. Παρακάτω παρουσιάζεται το αποτέλεσμα αυτού καθώς και τι θα γινόταν χωρίς την χρήση αυτής:

Χωρίς την χρήση clipping

Με την χρήση clipping